

1927-09-05

SENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

RECIPIENT

Johanne Christine Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Fremgår af brev

General comment:

Nekrolog i Ekstrabladet d. 5.9 1927 af Otto Gelsted.

Sender's location:

København

Sender info (seal, address, etc.):

Rossia = Dis' arbejdsplads

Recipient's location:

Kerteminde

Recipient info (Transcript, Inscription, etc.):

Fremgår af brevets indhold

Mentioned people:

Julie Brandt

Alhed Marie Brønsted

Ellen Brønsted

Johannes Nicolaus Brønsted

Otto Gelsted

Adam Goldschmidt

Alhed Larsen

Andreas Larsen

Johan Larsen

Johannes Larsen

Janna Schou

Jørgen Schou

Marie Schou

Archive:

Warberg Kerteminde egns- og

Byhistoriske Arkiv BB0993

Trykt udgave:

Nej

TRANSCRIPTION

Rossia, Mandag 5/9 – 1927

Kæreste lille Junge! Det var da et Lyspunkt i Aftes at høre fra Østerbro, at Lysse er kommen ombord til sin Far – hvor var det dog godt. – Jeg har tænkt med Rædsel på, at Lysse skulde lande på Færøerne og gå der og vente på Skib. Jeg ringede straks til Øbro, da vi kom fra Hareskov i Aftes, da var Puf og Lugge endnu ikke kommen, men Bes lovede at ringe; så ringede Pan ved ½11 Tiden derindefra og fortalte mig det hun sagde også, om jeg ikke kom derhen lige fra Kontoret i Dag, og det gør jeg så. Jeg kan nu ikke tænke mig andet end at Begravelsen bliver Onsdag – og i så Fald kan vi køre i Bufs Bil i Morgen, Tirsdag, når han kører sin Mor til Korsør – hun har ventet til Tirsdag for min Skyld!

Jeg skrev til dig sidst Lørdag Aften ude i Hareskov – mon vores Blomster nåede friske derover?

Søndag – i går - cyklede Nus og jeg en dejlig Tur ad Vejen til Fiskebæk gennem de store Skove. Tænk dig, da vi vilde gøre Rast et Sted i Skoven – fandt vi – kun ca 100 Al. fra Vejen – en pragtfuld Langdysse – (må det vel have været) en stor oval Gravhøj – omgivet af 20 store, mosgroede Granitsten – en stensat Indgang til Gravkammeret der var lukket med en sprængt Granitskive; der var så vidunderligt – ganske stille – ikke et Menneske – og tænk, [papir mangler] netop skulde lande på en Gravhøj! Vi blev der længe – lille Nus var så optaget af at finde små Flintestykker, som hun mente var Knive og Spydodder.

Imens vilde jeg skære Bes Navn i et af Træerne på Højen – og havde ridset et, men Nus valgte et andet, lige over Indgangen til Gravkammeret – da vi kom hen til Træet – stod der et klart A skåren i Barken – temmelig nær ved Jorden, måske har et Barn lavet det

Jeg skar så med Nussets Dolk et smukt AL 31-8-27 og med et Kors over. Vi filede Bogstaverne smukt ud med de skarpe Flintøkser, det kom til at se kønt ud – de døde er vel der, hvor vi tænker på dem – og nu har Nus og jeg et Gravsted for Tante Be ude i Skoven. Vi blev der længe, Nus løb stadig og fandt små Sten og Mærkværdigheder – hun tav ganske stille da hun så, at jeg var fordybet i mine egne Tanker – de var hos Be og hos Las og Drengene – og hos alle Jer derovre; og Be var forunderlig levende og nærværende hele Tiden – det var en underlig og meget højtidelig lille Stund.

Afbrudt

1000 Tak for dit lange Brev igen nu i Aften – Mandag Aften. Vend

Mandag Aften

Kæreste lille Junge!

Hvor var det godt lige nu at tale med dig! Hvad du sagde om Lysses Ankomst til Læs har gjort mig usigelig godt at høre – at Bes Vilje der virkelig skete Fyldest, så han fik det at vide af sine egne! Og Junge, der er dog mange goe Mennesker til – de Kaptajner ombord på de to Skibe er vi rigtignok stor Tak skyldig – for der er dog saa meget i Gang for at det Foretagende kunde gennemføres!

Jeg var jo ude hos lille Lugge – og aldrig har hun lignet Be som nu – det er så mærkeligt at se; Turen til skibet i Morges, hvor de ventede fra 7 i Morges til $\frac{1}{2}$ 11 – hun og Puf i Bilen – ja, det havde taget på hende, det lille Skind, men hun syntes jo, det var rigtigt at gå, da Skibet kom – ”også fordi jeg nu ligner Be så meget,” som hun selv sagde. Hun lå inde på sin Seng, og jeg sad kun et Øjeblik hos hende – jeg sagde at jeg vidste alt – hun skulde intet sige, det er jo kun så oprivende. Så gik jeg ind til Lomme i Dagligstuen – og så gik Magisteren ind til Lugge – han er mageløs sød imod hende og omhyggelig for hende – han så selv så forsørget ud. Lille Lomme fulgte mig op til Sporvognen; jeg købte Extrabladet, hvor Gelsted har skrevet smukt om Be – med et dejligt Billede af hende – der hvor hun står i Drivhuset – jeg har selv Billedet. Jeg vil sende Bladet til (min) Adam – du ser det jo nok derovre. Tak fordi du lagde en Rose ned i Be's Kiste fra mig, det er jeg så glad ved; Be og jeg har jo også haft meget sammen – hun var hos mig, da jeg fik Adam – dengang havde vi sådan en dejlig Tid sammen.

Ja jeg tror, jeg i disse Dage har tænkt på hver eneste Smule, jeg har haft med Be – og jeg har meget at takke hende for. Lille Junge, jeg vil gerne komme over til dig; men hvis Læs vil ordne det sådan, at ingen skal komme, så vil vi jo alle bøje os for det; nu venter jeg ganske rolig på, hvad du skriver til mig om det og holder mig beredt til at rejse med Nattoget Dagen før Begravelsen og så rejse hjem næste Eftermiddag – jeg har fået Lov til at få to Dage fri fra Kontoret.

Ja, så var der nok ikke mere i Aften; jeg skal nok skrive flittig til dig, lille Junge – jeg ved ikke noget bedre – og især når Brevene kan være blot til en lille Smule Opmuntring. Du må kun skrive, når du synes, at du ikke kan lade være – du må ikke lade det være besværligt for dig – ja, du forstår, hvad jeg mener – ikke? Alt hvad du allerede har skrevet er jeg så taknemlig for! Tusinde kærlige Hilsner søde goe lille Junge fra din Dis

I

Russia, Mandag 5/9
1927.

Kæreste lille fange! Det var da
et Lysspunkt i Aften at lære fra
Osterbro, at Lysse er kommen
omhand til sin Tar - hva var
det dog godt. - Jy har tænkt med
Bærelse pⁱ, at Lysse skulde
Lande pⁱ Færøerne og gⁱ der
opretholde pⁱ Skib. Jy rejste skab
til Qhoor, da vi kom fra Hæresker
i Aften, da var Puf og Lysse end
ikke kommen, men des Lede
at rejse; så rejste Pan med
21. Oktober Lede fra og forbalde
mig det hem sagde op, om Jy
ikke kom derhen lige fra
Hæresker; Dog, og det gⁱ Jy så.
Jy kan nu ikke tænke mig andet,
end at Begraevelsen bliver Onsdag
- i så Fald kom Jy Lede i Puf, Bil
i Mogen, Tirsdag, når han kom
sin Lede til Karsal - hem her
ventet til Tirsdag for min Skyld!
Jy blev til dig såvel Søndag
Aften inde i Hæresker - mon
nu. Skerker nåde friske Lede?

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Sindes - på - og blode stien og af
en dog, hvis at men til Fiskerhale
gerne de store søve. Tank dig,
der er med gode Part et Pled,
Jønen - fændt vi - kun e tog al.
fra Vegen - en prop fued sangtype
- (der det med hene mædet) en
skal total Gravhøj - dugnet af
20 skare, masgræde Granitsten
- en skensat Fudgang til Grav.
Pammenes der var tikket med
en sprøgt Granitsten, det var
sø udklædet - ganske stille
- i det et lukkede - og tank,
at det var og skolete lunde på
de Gravhøj. Vi blev der længe -
lille stue var på oplyst anfald
fæde sine Flintstykke, som him
mele var Nive på Jy. koder.
I men vilde på skare de saun
i et af træne på skare - og havde
indet et men his udgik et andet,
høi vel Fudgang. Det Gravsten
skred - det er som hen til træet
- stad der et skat A skæren
i Parken - temmelig nær med Jønen,
hvis de var et Danmark landet det
jeg skat og med Nussels skat
et smukt AL og med et pars over.

31-8-27

vi fik de Boplatserne smukt med
med de skare Flintsten, det
som til at se sig godt ud -
de dele er vel det kan vi
tenket på dem - og vi var stien
og jeg et Gravsted for Tanke Ro
inde i Skoven. Vi blev der længe his
litt stadig og fandt sine sken og
mærkbare fljeder - him tar
ganske stille, da him se, at
jeg var ferdig med i min e egne
Tanker - da var der på og her
Lar af den engene - og her alle
fjet derom, og de var færdig
hij levende og uerøvede
Hele Tiden - det var en mærkelig
og meget højtidelig lille stund.

afbrudt

1000 Tak for det
Lange Brev og en tur
i Jyden - Madsen Jyden. Mænd

Mandag Aften

BB0993

Kæreste lille fange!
Hvor var det godt lige
nu at tale med dig!
Hvad du sagde om Lyses
Anbuds til Las har
gjort mig usigelig glad
at høre + at Bst vilje
det virkelig ske! Fyldert
si han fik det at vide
af sine egne! O fange, der
er dog mange gode mennesker
sker til - de Kaplauer
anbød på de to Skibe er
vi rigtig nok star Tak
skyldig - for der er dog
sat meget i gang for at
det faretagende Bunde
gennemføres!
Jeg var jo ude hos lille
Ligge - og aldrig har

II / Min lignet De som mit
— det var så mærkeligt at
se — ; Turen til Skibet i
Morges, hvor de blev borte
fra 7 i Morges til 11 —
Min og Puff i Billeu — ja,
det havde taget på hende,
det lille Skind, men min
syntes jo, det var rigtigt
at gå, da Skibet kom
— og faktisk min lignet
De så meget, som min selv
sagde. Min ligger inde på
sin seng, og jeg sad min
et Øjeblik hos hende — jeg
sagde, at jeg vidste alt —
min skulde ikke sige,
det er jo min så oprørende.
Så gik jeg ind til Soumme
i Døgnstuen — og så gik

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Magisteren ind til fuge
- hem er magel's sød
i maad hende og udyggelig
for hende - hem er sød
sø forsoget ud.

Lille Døgnene fulgde
mig op til paradiset. I
Hobbe Et Maalblad, hvor
Gelsked har skrevet
Smitte om Be - med
et dybt Bidskade og
hendes - der haal hem
star i Christhuset - I
har selv Billedet. I
vil sende Bladet til
(min) Adam - du ser det
jo nah derovre.

Tak fordi du lagde
en Rand ved i Be's Kiste
fra mig, det er jo si glad

med; Be og I har jo ogsaa
haft meget Sammen -
him var hos mig, da I
fik Adam - dengang
kunde vi sidde her
deglig Tid sammen.

I og I har I i disse
Dage haft det i I har
eneste Minde, I har
haft med Be - og I har
nogle at tale om hende
for. Lille fuge, I vil
gerne komme og hilse
dig, men hvis det
ordne det sidan, at I
skal komme, so vil I
jo alle baere os for det.
I minde I kan ikke
nogle I, hvad du skrive
til mig om det og halde

BB0993
mig beredt til at rejse med
Kaptajnet dogen for Begra-
velsen - og 2de rejse byen
næste Eftermiddag - 17
har følt Lov til at ~~2de~~
Dage fri fra Kontoret.
Ja, så har det vist ikke
mere i Aften. Og skal
nab skrive flittig til
dig, lille pige - og vil
ikke noget bedre - og især
når Brevene kan være
blat til en lille smule
Opmuntning. Du må kun
skrive, når og der synes,
at du ikke kan lade være
- du må ikke lade det
være hovedlyst for dig - ja,
du forstår, hvad jeg mener,
ikke? Det hvad du allerede
har skrevet om i Taknem-
melig far! Tusinde Rørlige
Skilnes så og lille
pige, fra din Sis.